

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΥΡΙΣΜΟ ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΑΣ ΔΕΝ ΜΙΛΗΣΕ....(ΠΑΣΧΑ 2007).

Κάθε Πάσχα έχουμε εφαρμόσει νά κάνουμε μιά μεγάλη γιορτή για όλα τά μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος τῶν Καμερουνέζων. Ἐφέτος εἶχαμε μιά οικονομική δυσκολία λόγω πολλῶν ἀπροβλέπτων ἐξόδων πού μᾶς ἔτυχαν. Εἶπαμε λοιπόν νά μήν κάνουμε αὐτήν τήν ἑορτή καί νά ἀρκεστοῦμε σέ ἕνα ἀπλό τραπέζι στό Σεμινάριο μέ τούς Ἱερεῖς καί τούς Σπουδαστές τοῦ Σεμιναρίου Ὁρθοδόξου Θεολογίας «Ὁ Ἅγιος Μᾶρκος». Εἶπαμε ὅμως τά χρήματα πού θά κερδίζαμε ἀπό τά ἐξοδα τῆς ἑορτῆς-(ἀπό τά λιγοστά πού διαθέταμε)- νά τά διαθέσουμε για Φιλανθρωπία. Μέ αὐτή τήν ἰδέα σκεφθήκαμε νά θυμηθοῦμε αὐτούς πού ὅλοι ξεχνᾶνε. Ἔτσι ὀργανώσαμε μιά ἐπίσκεψη στό παράρτημα τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομεῖου “**Gammoh**” τοῦ Γιαουντέ , στό Λεπροκομεῖο. Μᾶς πληροφόρησαν ὅτι περιθάλπονται περὶ τούς 60 ἀσθενεῖς, καί ἡ κατάσταση εἶναι πάντα προβληματική διότι ἡ ἀσθένεια τῆς Λέπρας -(Νόσος τοῦ **Hansen**)- συνδυάζεται, δυστυχῶς, μέ διάφορες προλήψεις καί δεισιδαιμονίες τῶν ἀμαθῶν καί ἀπλῶν ἀνθρώπων μέ ἀποτέλεσμα νά ἐγκαταλείπονται οἱ ἀσθενεῖς ἀπό τήν οἰκογένειά τους καί νά μήν ὑπάρχει κανένας για τήν ἐξυπηρέτηση τους ὅταν προχωρήσει ἡ ἀσθένεια καί ἀρχίσουν οἱ ἐπιπλοκές... Ἔτσι ὑπάρχουν, μιά ὁμάδα πού μπορεῖ καί ὑποεξυπηρετεῖται καί μιά ἄλλη, σέ πῖο βαρειά μορφή -(ἀκρωτηριασμένοι, κατάκοιτοι, κλπ)-πού ἐξυπηρετεῖται ἀπό τούς ὁμοιοπαθεῖς πού μποροῦν καί αὐτοεξυπηρετοῦνται. Μᾶς συνέστησαν μιά σειρά ἀπό φάρμακα καί καθαριστικά-ἀπολυμαντικά καί ἐμεῖς ἀπό τήν μεριά μας φανταστήκαμε τά ὑπόλοιπα ἀπαραίτητα τῆς ἐπισκέψεώς μας-(τρόφιμα γλυκά κλπ). Ἔτσι λοιπόν μετά τό μεσημεριανό Πασχαλινό τραπέζι μέ ὅλους τούς Σπουδαστές ἐπιβιβαστήκαμε στά αὐτοκίνητά τῆς Μητροπόλεως καί μέ τό φορτηγάκι φορτωμένο τά εἶδη πού εἶχαμε προμηθευτεῖ, κινήσαμε για τό Νοσοκομεῖο. Ἡ σχετική ἐνημέρωση πού εἶχαμε πάρει ἀπό τόν ὑπεύθυνο τοῦ τμήματος τοῦ Νοσοκομεῖου ἦταν ἐμπεριστατωμένη ἀλλά, ...μᾶλλον ἡ φαντασία μας ἦταν φτωχή για νά συλλάβει τήν εἰδική αὐτή πραγματικότητα τῶν ἀσθενῶν.

Θά ἦταν καλύτερα νά μήν περιγράψω τίποτα σ’ αὐτό τό σημεῖο καί τό φωτογραφικό ὕλικό νά μιλήσει μόνο του...

Προσπαθήσαμε νά συνέλθουμε ἀπό τό σόκ καί τήν ἀμηχανία καί νομίζω ὅλοι μέσα μας μετανιώσαμε πού ἤλθαμε τό ἀπόγευμα.... Οἱ Σπουδαστές μᾶς ἔσωσαν τήν κατάλληλη στιγμή... ἀρχισαν νά ψάλλουν τό «**Χριστός Ἄνεστη**» καί κατόπιν τίς Καταβασίες τοῦ Πάσχα... Εἶπαμε κάποια λόγια... ὁ π. Δημήτριος καί ὁ κ. Νικόλαος-Γυμναστής τοῦ Σεμιναρίου- τά μετέφρασαν σέ δύο διαφορετικές διαλέκτους..... «**...ἤλθαμε κοντά σας σήμερα νά σᾶς ποῦμε τό «Χριστός Ἄνεστη» καί αὐτή τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως θελήσαμε νά τήν μοιραστοῦμε μαζί σας**, καί εἶναι τό **Εὐαγγέλιο** πού μᾶς ἔφερε κοντά σας... στό πρόσωπό σας βλέπουμε τόν Κύριό μας νά εἶναι ἀσθενής καί για μᾶς ἔχετε, τήν ἀξία τοῦ Κυρίου μας,.... νοιώθουμε ἔνοχοι μπροστά σας διότι ἂν καί πάντοτε σάν Ἐκκλησία προσευχομαστε για ὅλους τούς ἀδελφούς μας πού πάσχουν... ἐν τοῦτοις σήμερα μόνο ἡ μνήμη μας μᾶς ἔσπρωξε νά σᾶς συναντήσουμε,.... τά δῶρα μας εἶναι φτωχά μπροστά στόν πλοῦτο καί τόν ἀγῶνα τῆς ὑπομονῆς σας καί τῶν δυσκολιῶν σας,.... μά δεχθεῖτε τα σάν ἕνα μικρό χτύπο τῆς καρδιάς μας... ἐμεῖς ἀπλῶς σᾶς τά

μεταφέρουμε,... είναι δῶρα πού προέρχονται ἀπό τό ὑστέρημα πολλῶν φτωχῶν ἀνθρώπων ἀπό μιά μικρή καί μακρινή χῶρα... εἶναι οἱ ἀνθρωποι πού σᾶς σκέπτονται μέσα στήν προσευχή τους καί ἀναγνωρίζουν ὅτι σέ κάθε πόνο ὑπάρχει πάντα κάποιος μεγαλύτερος... καί δίνουν προτεραιότητα στόν πόνο τῶν πλησίον τους καταβάλλοντας πολλές προσπάθειες καί στερήσεις γιά νά μπορέσουμε νά σᾶς πλησιάσουμε ἐμεῖς σήμερα κρατῶντας κάτι στά χέρια μας,...δέν εἶναι σπουδαία πράγματα,... ἀλλά μέσα σ'αὐτά εἶναι κρυμμένη ἡ ἀγάπη πολλῶν ἀνθρώπων πού μυστικά εἶναι κοντά σας.. κοντά μας σήμερα καί ψάλλουν μαζί μας τό "Χριστός Ἀνέστη"δεχθεῖτε τα γιά τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως...».....

....Μά τί νά πεῖς ἀλήθεια καί νά ἀλλάξεις τό βλέμμα αὐτῶν τῶν ἐγκαταλελειμμένων ἀνθρώπων...!!?? Συγκινήθηκαν, ἄρχισαν νά κλαῖνε.... τό ἴδιο καί ἐμεῖς.... μάς εὐχαρίστησαν... Ἦταν ἀπόγευμα Λαμπρῆς τοῦ 2007..... Χαιρετιστήκαμε μέ τό «Χριστός Ἀνέστη».... Στό δρόμο γιά τό γυρισμό κανένας μας δέν μίλησε.... μόνο τό βράδυ στό ἀπόδειπνο ψάλλοντας ξανά ὅλοι μαζί τό «Χριστός Ἀνέστη» καταλάβαμε ὅτι τό ψάλλαμε κάπως ἀλλιῶς... σάν οἱ φωνές ὅλων μας νά εἶχαν ὑποστεῖ κάποια ἀλλοίωση.... «Ἀληθῶς... Ἀνέστη ὁ Κύριος στίς καρδιές μας τοῦτο τό Πάσχα καί ἀναστάτωσε τίς ὑπάρξεις μας»...

ὁ Καμερόν Γρηγόριος